

ΕΙΣΗΓΗΣΗ (ΠΡΟΣ ΤΙΣ Γ.Σ. ΤΩΝ ΕΛΜΕ)

Συναδέλφισσες/-οι,

Σύμφωνα με την απόφαση της τακτικής Γ.Σ. του κλάδου (28.06.08), το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ διαμόρφωσε την εισήγηση – πρόταση του την οποία θέτουμε στην κρίση των μελών των ΕΛΜΕ, για να αποφασίσουν, στις Γενικές Συνελεύσεις.

Ύστερα από τέσσερις περίπου μήνες (Ιούνιος 2008) τα δεδομένα της πολιτικής, κοινωνικής, οικονομικής και εκπαιδευτικής συγκυρίας, όχι μόνο δεν καθιστούν ανεπίκαιρη την παραπάνω απόφασή μας για απεργιακές κινητοποιήσεις του κλάδου με χαρακτηριστικά διάρκειας, έντασης και προοπτικής, αλλά επιβάλλουν, ως αναπόφευκτη και μόνη επιλογή μας, την αποφασιστική σύγκρουσή μας με την αντιλαϊκή και αντιεκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης.

Σε ό,τι αφορά στους δείκτες της οικονομικής και πολιτικής συγκυρίας αυτοί δείχνουν ένα ζοφερό τοπίο. Η κυρίαρχη πολιτική απεγνωσμένα προσπαθεί να χρησιμοποιήσει την παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση για να επιτείνει τη λιτότητα και τις κοινωνικές περικοπές. Για να μετακυλήσει την κρίση στις ασθενέστερες τάξεις και να κρυφτεί πίσω από την κατάρρευση ενός συστήματος – καζίνο.

Οι εργαζόμενοι, όμως, δε χρωστάνε τίποτε και σε κανένα. Οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου δεν είναι υπεύθυνοι για το αδηφάγο χρηματοπιστωτικό παράσιτο. Άλλωστε τα μυθεύματα για την κυρίαρχη αγορά κατέρρευσαν. Ο «βασιλιάς αποδείχθηκε γυμνός». Ο τεράστιος κοινωνικός πλούτος διασπαθίζεται από τις κοινωνικές ελίτ σε βάρος των φτωχών και «ασήμαντων» χωρών και ανθρώπων με μια πολιτική η οποία φέρνει τον πόλεμο, εντείνει την εκμετάλλευση, απλώνει την πείνα σε ολόκληρο τον πλανήτη.

Εξάλλου, όλοι εμείς, εργαζόμενοι, συνταξιούχοι, οικονομικά ασθενέστεροι γενικότερα, γνωρίζουμε ότι η οικονομική εξαθλίωσή μας οφείλεται στη συνεχιζόμενη άδικη σε βάρος μας φορολογία (πρόσφατη είναι η τελευταία φορολογική επιδρομή για να ...σωθεί ο προϋπολογισμός του 2008), στην εισοδηματική πολιτική – εμπαιγμό και πρόκληση για τους μισθωτούς, στη συνεχή συμπίεση – συρρίκνωση των κοινωνικών δαπανών (Παιδεία, Υγεία, Ασφάλιση, κ.λπ.), στους μισθούς και συντάξεις πείνας, κ.λπ. Την ίδια στιγμή οι πλούσιοι και οι οικονομικά ισχυροί γίνονται πλουσιότεροι με τις σκανδαλώδεις υπέρ τους φοροαπαλλαγές, που συνεχίζουν να απολαμβάνουν και τη συνεχή μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα κέρδη τους. Παράλληλα προωθείται η εκχώρηση – ξεπούλημα δημόσιων οργανισμών, επιχειρήσεων και υπηρεσιών στους ιδιώτες και το μεγάλο

κεφάλαιο. Ειδικότερα, η κυβερνητική πολιτική χρωματίζεται από την έξαρση των ιδιωτικοποιήσεων, τη λιτότητα χωρίς τέλος, την καταιγίδα της φοροεισπρακτικής εργασίας, το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου (λιμάνια, συγκοινωνίες, ΟΤΕ, ΔΕΗ κ.ά.). Ο διαφημιζόμενος πολιτισμός της σεμνότητας έδωσε γοργά τη θέση του στα σκάνδαλα, στη διαφθορά, στη διαπλοκή και στη δημόσια πρόκληση του πλούτου (ενώ Υπουργοί πλουτίζουν και διάγουν πολυτελώς, άθλιοι μισθοί και συντάξεις πείνας για τους εργαζόμενους και τους κοινωνικά αδύνατους).

Απόδειξη ότι η κυβέρνηση επιμένει στην ίδια ταξική και επιθετική πολιτική της σε βάρος των εργαζόμενων και των λαϊκών κοινωνικών στρωμάτων αποτελεί και το γεγονός ότι το προσχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού για το 2009 διατηρεί τα ίδια αντικοινωνικά χαρακτηριστικά των προηγούμενων, δηλαδή τη μονόπλευρη λιτότητα, τους νέους φόρους για τα φτωχά και μεσαία στρώματα, τις παραπέρα περικοπές των κοινωνικών δαπανών χάριν των εξοπλισμών, της αγοράς και του παρασιτισμού. Ακόμη, προβλέπει την εισπραξη από τους εργαζόμενους 7,4 δισ. ευρώ επιπλέον φόρους, παρά το γεγονός ότι η οικονομία μας βρίσκεται στα πρόθυρα της ύφεσης! Πρόκειται για μια παράμετρο εξ αιτίας της οποίας ο νέος προϋπολογισμός καθίσταται και εντελώς πλασματικός, αναξιόπιστος και μετέωρος.

Στην εκπαίδευση το πεδίο γίνεται όλο πιο απειλητικό. Η συνεχιζόμενη υποχρηματοδότηση και η περαιτέρω μείωση των δαπανών για την παιδεία (3,07% για το 2009), τα μέτρα που προωθούν την ιδιωτικοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης (Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα στην κατασκευή και τη λειτουργία των σχολείων, είσοδος εταιρειών και χορηγών στα σχολεία, αναγνώριση ΚΕΣ κ.λπ.), η ανυπαρξία ουσιαστικής επιμόρφωσης, οι πρόσφατες εγκύκλιοι που «νομοθετούν» τη διοικητική αυθαιρεσία και τον αυταρχισμό και αποτελούν προάγγελο μιας σκληρής αξιολόγησης με όρους αγοράς, η εργασιακή περιπλάνηση των συναδέλφων (χιλιάδες εκπαιδευτικοί χωρίς οργανική θέση), η εκρηκτική κατάσταση στην ΤΕΕ που έχει δημιουργήσει μεγάλη ανασφάλεια σε εκπαιδευτικούς και μαθητές (πρόσβαση στην τριτοβάθμια, προγράμματα και βιβλία, ανυπαρξία επαγγελματικών δικαιωμάτων, λειτουργία ΕΠΑΣ εκτός ΥΠΕΠΘ κ.ά.), η σχεδιαζόμενη μεταφορά αρμοδιοτήτων σχετικά με τη λειτουργία των σχολείων στους δήμους μέσω της επερχόμενης αποκέντρωσης του «Καποδίστρια 2», αναχρονιστικά προγράμματα σπουδών και βιβλία κ.ά.

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Με βάση την απόφαση της τακτικής Γ.Σ. της 28.6.08 τα **αιτήματα** των κινητοποιήσεών μας για την τρέχουσα **συνδικαλιστική χρονιά** είναι τα παρακάτω:

- **Άμεση** αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ τουλάχιστον
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους βασικούς μισθούς μας, με αφετηρία τα 1.400 ευρώ συνολικές καθαρές αποδοχές στον νεοδιόριστο. Διπλασιασμός της ωριαίας αποζημίωσης και σύνδεσή της με τις συνολικές αποδοχές των εκπαιδευτικών. Άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ και του συνόλου των αναδρομικών. Άμεση καταβολή όλων των δεδουλευμένων.
- Δημόσια, 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση, με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο.

Υλοποίηση της πρότασης της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Μεταλυκειακό Έτος Ειδικεύσεως.

- Κατάργηση του Ν. 3475/06 για την τεχνική εκπαίδευση και εφαρμογή της μεταβατικής πρότασης της ΟΛΜΕ για τομείς, ειδικότητες στα ΕΠΑΛ κ.λπ. Καμιά κατάργηση σχολικής μονάδας, διασφάλιση της μόνιμης εργασίας όλων των εκπαιδευτικών. Υπαγωγή των σχολών ΤΕΕ άλλων Υπουργείων στο ΥΠΕΠΘ.
- Κατάργηση της βάσης του 10.
- Όχι στην αποκέντρωση και συγκεκριμένα στην υπαγωγή των σχολικών μονάδων στους δήμους.
- Όχι στην αξιολόγηση - χειραγώγηση των εκπαιδευτικών
- Πλήρης σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας, χωρίς όριο ηλικίας. Κατάργηση του ισχύοντος αντιασφαλιστικού – αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου (νόμοι «Σιούφα», «Ρέππα»,

«Πετραλιά») και επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία.

- Κατάργηση του ν. 3467/06 για την επιλογή στελεχών της εκπαίδευσης και κατάρτιση και ψήφιση νέου, αντικειμενικού, αξιολογικού, αξιόπιστου..

- Καθιέρωση ετήσιας επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.

- Να μην ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μη εφαρμογή της οδηγίας 36/2005. Κατάργηση του νόμου-πλαίσιο για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Κατάργηση των Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών.

Ως αιτήματα αιχμής προτείνουμε τα εξής:

- Άμεση αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% τουλάχιστον του ΑΕΠ.
- Ουσιαστικές αυξήσεις στους μισθούς μας. 1.400 € καθαρά στο νεοδιόριστο και αναλογικές αυξήσεις στα υπόλοιπα μισθολογικά κλιμάκια.
- Πλήρη σύνταξη με 30 χρόνια εργασίας.
- Σταθερή και μόνιμη εργασία στην εκπαίδευση – Κλαδική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (για όλα τα εργασιακά ζητήματα και τις υπηρεσιακές μεταβολές).
- Δημόσια 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν εκπαίδευση – Καμία επιβάρυνση στον οικογενειακό

προϋπολογισμό για μόρφωση και εκπαίδευση των μαθητών /-τριών. (25 μαθητές στο τμήμα, 20 στις κατευθύνσεις και στην ΤΕΕ, 10 μαθητές ανά καθηγητή στα εργαστήρια).

- Ουσιαστική στήριξη της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης (ΤΕΕ).
- Να καταργηθεί ο κλειστός αριθμός εισακτέων για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση και η βάση του «10». - Να ανοίξουν τα Πανεπιστήμια σε όλα τα παιδιά.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Συνάδελφοι / -ισσες,

Η μεγάλη πορεία των εκπαιδευτικών προς την επίλυση των προβλημάτων τους δεν είναι εύκολη υπόθεση. Ωστόσο στην «έξοδο προς το λαό» οφείλουμε να αποτιμήσουμε το θετικό φορτίο όλων των αγώνων του κλάδου μας, αυτών που κατοχύρωσαν το ωράριο, τη δημοκρατία στο σχολείο, την παιδαγωγική ελευθερία, τη μονιμότητα, τη σταθερή εργασία για την πλειονότητα του εκπαιδευτικού κόσμου.

Ξεκινάμε πάλι! Συναισθανόμενοι τις ανάγκες των μαθητών μας, τις αγωνίες του κόσμου της εργασίας, τα μεγάλα προτάγματά μας, τις δικές μας ανάγκες και της κοινωνίας, που επιζητεί έναν εκπαιδευτικό ο οποίος μορφώνει.

Η υπόθεση του αγώνα είναι υπόθεση όλων μας. Οι άνθρωποι οι οποίοι διδάσκουν τα νιάτα της πατρίδας μας σε αυτές τις αντίξοες συνθήκες, δεν συμβιβάζονται με την παραίτηση που οδηγεί στην ήττα. Δεν διεκδικούμε τίποτα λιγότερο από ένα **σχολείο ανοιχτό στα παιδιά και στη γνώση, τίποτα λιγότερο από την ανάγκη να ζούμε αξιοπρεπώς από το μισθό μας.**

Η κυβέρνηση και οι διατεταγμένες υπηρεσίες θα μας πουν πως πρέπει να σφίξουμε το ζωνάρι λόγω της πολιτικής και οικονομικής κρίσης. Διόλου δε συμεριζόμαστε τα σαθρά τους επιχειρήματα. Δεν είμαστε μέρος του προβλήματος. Οι εργαζόμενοι δεν χρωστούν τίποτε στο κεφάλαιο. **Εμείς και όλοι οι εργαζόμενοι δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα από τους αγώνες.** Δεν είμαστε ομοτράπεζοι και συνένοχοι στα μεγάλα φαγοπότια των «golden boys», των τραπεζιτών και των κοινωνικών παρασίτων.

Ως κλάδος στην παρούσα συγκυρία θα πρέπει με ιδιαίτερη έμφαση να υπογραμμίσουμε την απαίτησή μας, όλα τα κόμματα, να τοποθετηθούν με **απόλυτη καθαρότητα και σαφήνεια** στις διεκδικήσεις μας, που συνδέονται ευθέως με τη θετική προοπτική της δημόσιας εκπαίδευσης και τις αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης των εκπαιδευτικών.

Είναι η ώρα να πούμε όλοι το μεγάλο ΝΑΙ ή το μεγάλο ΟΧΙ σε μια μεγάλη και θετική πρόκληση. Εμείς **σας ζητούμε να**

στηρίξετε την πρότασή μας με τη **μαζική παρουσία σας στις Γενικές Συνελεύσεις**, ώστε να επιτύχουμε τη μεγαλύτερη δυνατή συσπείρωσή μας σε μια κρίσιμη σημασίας **αναμέτρηση**. Αυτή η αναμέτρηση πρέπει να είναι **νικηφόρα για το δημόσιο σχολείο**, για τους λειτουργούς της εκπαίδευσης και για τους νέους μας, για τη θετική προοπτική του λαού μας.

Προτείνουμε:

- Την **πραγματοποίηση απεργίας διαρκείας από τη 1 Δεκέμβρη 2008 με τη μορφή των 5νθήμερων επαναλαμβανόμενων απεργιακών κινητοποιήσεων**

Στο πλαίσιο αυτό και για την αποτελεσματικότερη προετοιμασία του αγώνα μας, ενδεικτικά προτείνουμε:

- πρωτοβουλίες για ένα ισχυρό πανεκπαιδευτικό – κοινωνικό μέτωπο, στο σχολείο, στη γειτονιά, στις πόλεις και στα χωριά,

- πρωτοβουλίες για την ενημέρωση των συνδικάτων και των μαζικών φορέων,

- τα πρωτοβάθμια σωματεία και τους συλλόγους των σχολείων μας σε συνεργασία με όλους τους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας να πάρουν όλες εκείνες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες που θα συμβάλουν στη θετική έκβαση τους αγώνα μας,

- απευθυνόμαστε ιδιαίτερα στους νέους συναδέλφους, η ουσιαστική και μαζική συμμετοχή των οποίων θα αποτελέσει ένα **ισχυρό στοιχείο δυναμικής συνέχειας και αυτοπεποίθησης του κλάδου!**

Στο πλευρό μας θα είναι οι συνάδελφοι της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης! Για πρώτη φορά, τα δύο συνδικάτα, ΟΛΜΕ και ΔΟΕ, σχεδιάζουν από κοινού, συσκέπτονται, ανοίγουν κοινούς δρόμους αγώνα.

Πότε, αν όχι τώρα; Ποιοι, αν όχι εμείς;

Η σιωπή δεν μας ταιριάζει. Η οργή δεν μας αρκεί.

Με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας. Με πίστη στο δίκιο. Με περηφάνεια για το έργο μας!

**Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ
Αθήνα 10 Οκτωβρίου 2008**

- Η Γ.Σ. των Προέδρων των ΕΛΜΕ θα γίνει στην Αθήνα, στις 25.10.08 στις 10 π.μ